

Sygn. akt VIII U 1928/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2017 r. ZUS I Oddział w Ł. ponownie z urzędu ustalił kapitał początkowy S. J. na dzień 1 stycznia 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.349,45 zł ustalono w decyzji z dnia 28 września 2011 r.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 26 lat, 3 miesiące, 6 dni tj. 315 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 1 rok, 6 miesięcy, 25 dni tj. 18 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

293,01 złotych x 84,55% (współczynnik proporcjonalny) = 247,74 złotych

(315 miesięcy składkowych x 1,3%) : 12 x 1349,45 złotych (podstawa wymiaru) = 460,57 złotych

(18 miesięcy nieskładkowych x 0,7%) : 12 x 1349,45 złotych (podstawa wymiaru) = 14,17 złotych

RAZEM = 722,48 złotych

722,48 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 150998,32 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu: od 1 października 1985 r. do 24 października 1985 r., gdyż ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja – k. 51 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. J. z dnia 1 sierpnia 2017 r. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 29 sierpnia 2017 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 2.201,87 zł. Emerytura ustalona niniejszą decyzją została zawieszona, ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

/decyzja – k. 8 plik I akt ZUS/

Odwołania od w/w decyzji w dniu 8 września 2017 r. złożył S. J. i wskazał, że nie zgadza się z wyliczeniem okresów składkowych i nieskładkowych oraz wyliczeniem kwoty kapitału początkowego oraz wysokości emerytury.

/odwołanie – k. 2, k. 2 w aktach VIII U 1929/17/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3, k. 3 w aktach VIII U 1929/17/

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi Sąd połączył sprawę VIII U 1929/17 ze sprawą VIII U 1928/17 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 4 w aktach VIII U 1929/17/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

S. J. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 8 grudnia 2005 r. (...) Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy S. J. na dzień 1 stycznia 1999 r. do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1992 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 110,53%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 110,53% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($110,53\% \times 1220,89 \text{ zł} = 1349,45 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 26 lat, 3 miesiące, 6 dni tj. 315 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 1 rok, 6 miesięcy, 25 dni tj. 18 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 84,55\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 247,74 złotych

$(315 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1349,45 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 460,57 złotych

$(18 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 1349,45 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 14,17 złotych

RAZEM = 722,48 złotych

$722,48 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy}$ (średnie dalsze trwanie życia) = 150998,32 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów: od 1 października 1985 r. do 24 października 1985 r., gdyż ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja – k. 29 plik III akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 30 plik III akt ZUS/

W dniu 2 czerwca 2011 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 5 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2011 r. organ rentowy wobec nabycia przez S. J. prawa do emerytury od 1 sierpnia 2011 r. na podstawie art. 185 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. ponownie ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r.

Wartość kapitału początkowego uległa przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę (tj. 4 lata, 11 miesięcy tj. 59 miesięcy) wyniosła 169020,39 zł.

/decyzja – k. 34 plik III akt ZUS, decyzja o przeliczeniu kapitału początkowego – k. 33 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. J. z dnia 2 czerwca 2011 r. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 sierpnia 2011 r. tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1998 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 102,12%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił: 34 lata, 10 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 6 miesięcy i 9 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2053,26 zł.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku niższym niż 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna) kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym wynoszącym 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna), a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę.

Wysokość emerytury wyniosła 1924,32 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2011 wysokość emerytury od 1 sierpnia 2011 r. wynosi: 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 1995,23 zł.

Emerytura ustalona niniejszą decyzją miała charakter zaliczkowy.

/decyzja – k. 121 – 124 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. J. z dnia 2 czerwca 2011 r. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 sierpnia 2011 r. tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1998 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 102,12%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił: 34 lata, 10 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 6 miesięcy i 9 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2053,26 zł.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku niższym niż 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna) kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym wynoszącym 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna), a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę.

Wysokość emerytury wyniosła 1924,32 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2011 wysokość emerytury od 1 sierpnia 2011 r. wynosi: 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 1995,23 zł.

/decyzja – k. 121 – 124 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 2 września 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. J. z dnia 2 czerwca 2011 r. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 sierpnia 2011 r. tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1998 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 102,12%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił: 36 lat, 4 miesiące i 2 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 8 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2112,92 zł.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku niższym niż 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna) kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym wynoszącym 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna), a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę.

Wysokość emerytury wyniosła 1924,32 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2011 wysokość emerytury od 1 sierpnia 2011 r. wynosi: 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 2028,05 zł.

/decyzja – k. 153 – 155 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 20 września 2011 r. (...) Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy S. J. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1349,45 zł.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 26 lat, 3 miesiące, 6 dni tj. 315 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 1 rok, 6 miesięcy, 25 dni tj. 18 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 84,55\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 247,74 \text{ złotych}$

$(315 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1349,45 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 460,57 \text{ złotych}$

$(18 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 1349,45 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 14,17 \text{ złotych}$

RAZEM = 722,48 złotych

722,48 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 150998,32 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów: od 1 października 1985 r. do 24 października 1985 r., gdyż ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja – k. 40 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 września 2011 r. organ rentowy wobec nabycia przez S. J. prawa do emerytury od 1 sierpnia 2011 r. na podstawie art. 185 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. ponownie ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r.

Wartość kapitału początkowego uległa przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę (tj. 4 lata, 11 miesięcy tj. 59 miesięcy) wyniosła 169020,39 zł.

/decyzja – k. 41 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 września 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. J. z dnia 2 czerwca 2011 r. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 sierpnia 2011 r. tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1998 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 102,77%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił: 36 lat, 4 miesiące i 2 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 8 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 2122,06 zł.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku niższym niż 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna) kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym wynoszącym 60 lat (kobieta) i 65 lat (mężczyzna), a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę.

Wysokość emerytury wyniosła 1924,32 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2011 wysokość emerytury od 1 sierpnia 2011 r. wynosi: 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury wyniosła łącznie: 2033,07 zł.

/decyzja – k. 171 – 174 plik II akt ZUS/

Następnie ubezpieczony z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia składał wnioski o przeliczenie emerytury i organ rentowy kolejnymi decyzjami przeliczał świadczenie wnioskodawcy, ostatnio decyzją z dnia 16 marca 2017 r. Emeryturę ustaloną w kwocie 2381,64 zł organ rentowy zwiększył o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich

waloryzacji, przez, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia tego wniosku tj. w dniu 10 marca 2017 r. Wysokość emerytury wyniosła 2398,60 zł.

/bezsporne, decyzja – k. 222 plik II akt ZUS/

W dniu 1 sierpnia 2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego.

/wniosek – k. 1 – 3 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2017 r. ZUS I Oddział w Ł. ponownie z urzędu ustalił kapitał początkowy S. J. na dzień 1 stycznia 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.349,45 zł ustalono w decyzji z dnia 28 września 2011 r.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 26 lat, 3 miesiące, 6 dni tj. 315 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 1 rok, 6 miesięcy, 25 dni tj. 18 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 84,55\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 247,74 \text{ złotych}$

$(315 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1349,45 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 460,57 \text{ złotych}$

$(18 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 1349,45 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 14,17 \text{ złotych}$

RAZEM = 722,48 złotych

$722,48 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 150998,32 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu: od 1 października 1985 r. do 24 października 1985 r., gdyż ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja – k. 51 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. J. z dnia 1 sierpnia 2017 r. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 29 sierpnia 2017 r. r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 2.201,87 zł. Emerytura ustalona niniejszą decyzją została zawieszona, ponieważ jest świadczeniem mniej korzystnym.

/decyzja – k. 8 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, Nr 748, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla ubezpieczonego wyniósł 66 lat i 2 miesiące (art. 24 ust. 1b pkt 10).

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z art. 25 ust. 1b, jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art. 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2016 r. poz. 1379), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6/.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy. Jednakże nie był w stanie podać jakich okresów zatrudnienia organ rentowy nie zaliczył mu do stażu pracy.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca w odwołaniu wskazał, że organ rentowy nie uwzględnił mu przy ustalaniu wysokości emerytury i kapitału początkowego wszystkich okresów składkowych i nieskładkowych.

W toku postępowania przed organem rentowym zostały złożone dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia ubezpieczonego. Sąd po przeanalizowaniu dokumentacji ustalił, że organ rentowy uwzględnił do stażu pracy na podstawie złożonej przez skarżącego dokumentacji wszystkie okresy zatrudnienia ubezpieczonego, także wskazany przez ubezpieczonego w toku postępowania sądowego okres zatrudnienia w na terenie ZSRR.

Stosownie zaś do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów z dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z dnia 7 października 1998 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98 (OSNAPIUS 1999, nr 20, poz. 662), Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 roku nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Zatem skoro ubezpieczony nie był w stanie wykazać jakich okresów zatrudnienia organ rentowy nie uwzględnił mu przy wyliczaniu wysokości emerytury i kapitału początkowego Sąd mając na uwadze ustalony stan faktyczny oraz powyższe rozważania uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Należy nadto dodatkowo wskazać, że wysokość emerytury ustalonej przez organ rentowy po osiągnięciu przez wnioskodawcę powszechnego wieku emerytalnego (decyzja z dnia 29 sierpnia 2017 r.) jest niższa od emerytury uzyskanej od 1 sierpnia 2011 r. w trybie określonym w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią art. 25 ust. 1b, jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę częściową lub emeryturę na podstawie przepisów art. 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2016 r. poz. 1379), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i §2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.